

Візит

Адам Міцкевич

Сонет

Прийду й не встигну ще поговорити з вами —
Вже дзвонять, і слуга перебива на слові,
За цим іде візит, уклони і розмови;
Одвідувач пішов, а другий біля брами.

Я б вовчі покопав біля порогів ями,
Поставив пастки їм, тенета ще й окови,
А як даремне це — я утекти готовий,
Щоб забуття знайти за Стіксу берегами.

Проклятий нуднику! Лічу й лічу хвилини,
Мов арештант, що мить на нього жде остання,
Ти ж про вчорашній бал все плещеш без упину.

Шукаєш капелюх, нарешті — час прощання,
Зітхаю, в груди знов приходить сподівання...
О боже! Знову сів, мов хтось прип'яв... Я гину!

Переклад Г. Плоткіна